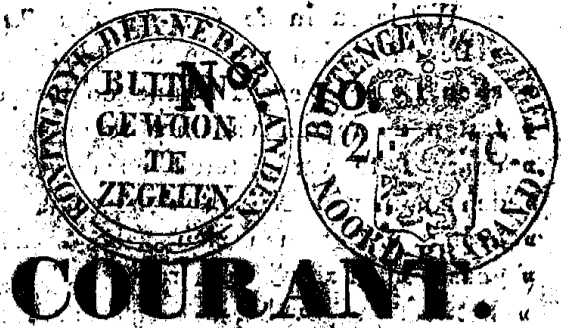

A.º. 1830.

BREDA SCHE

Woensdag

COURANT.

den 3 Februarij

P U B L I C A T I E.

BURGEMEESTER en WETHOUDERS der Stad Breda, ontvengende het Besluit van Heeren Gedeputeerde Staten der Provincie Noord-Brabant, van den 21 Januarij 1830, Lett. E. E. (Provinciaalblad No. 9), betrekkelijk het verdelgen van *Rupsenpoppen*. Gelet op de des betrekkelijke Publicatie van welgemelde Hun Edel Groot Achtb. van 18 Maart 1817 (Provinciaalblad No. 43.) Gelet op de Besluiten van den 6 en 12 Februarij 1824 (Provinciaalblad No. 25 en 26) alsmede op dat van den 12 Decem- (Provinciaalblad No. 185).

Wij, de eigenaars en Vruchtgebruikers van Houtgewassen, binnen deze Stad en derzelver jurisdictie gelegen, alsmede de Administrateurs zonder uitzondering, het zij dezelve houtgewassen aan korporatiën, gestichten of particulieren toebehooren, om, uiterlijk vóór den 20 dezer maand Februarij, alle de *Rupsenpoppen* uit het hout te verdelgen, uit te snijden, te stroopen of te snoeien, en, dit geschied zijnde, die te verbranden of diep te begraven, zonder nochtans door die verbranding eenige schade te veroorzaken. Wordende de Ingezetenen en anderen vorengemeld wijders ge- waarschuwd, dat, in het tijdsverloop na den 21 Februarij en vóór den 1 Maart aanstaande, eene of meer naauwkeurige opnemingen der houtgewassen en der beplantingen in de Gemeente en langs de wegen zullen gedaan worden, en dat, indien daarbij moet worden bevonden, dat de *Poppen* en *Rupsennesten* niet uitge- roeid, gesnoeid of verdelgd zijn, zalk datzelfde ten koste der ge- brekigen zal worden verrigt, onverminderd de boete, dewege bij de wet bepaald.

BREDA, den 1 Februarij 1830.

H. E. R. O. J. vt.
 Der ordonnantie van dezelve,
 De Secretaris der Stad,
 H. W. SCHAIKES.

N E D E R L A N D E N.

BREDA, — 2 Februarij.

Na drie vergeefsche pogingen, om zoo vele leden der Tweede Kamer bij elkander te krijgen, als, volgens de grondwet vereischt worden, om te delibereren, heeft eindelijk gisteren de eerste openbare vergadering na het recess plaats gehad. In dezelve is, gelijk ook wel te gissen was, niet veel gewigtigs verhandeld, zijnde zij meestal doorgebracht met het lezen van boodschappen, houdende kennisgeving van reeds bekende besluiten en daadzaken, als daar zijn de benoeming van Z. K. H. prins *Frederik der Nederlanden*, de bepaling omtrent de betrekkingen van de hoofden der ministeriële departementen met de kamers, de dood van den heer *Papin*, lid der algemeene Rekenkamer, enz., enz. De ingezonden ontwerpen der wet, houdende verhooging der inkomende regten op de ruwe suiker en de bieren, zijn ingetrokken. De volgende zitting zal plaats hebben op aanstaanden Donderdag, als wanneer over het ontwerp van wet, omtrent de klassificatie der kantons-geregten en arrondissements-regtbanken zal worden gedelibereerd.

— Men noemt als opvolger in het commando der Divisie Infanterie waarmede de Lt. Generaal *de Eerens*, vóór zijne benoeming tot Directeur Generaal van Oorlog, was bekleed, de Generaal-Majoor *George*, commanderende de Reserve Brigade, die vervangen zal worden door den Generaal-Majoor *Favauge*, thans Provinciaal Kommandant van Antwerpen. De Kolonel *Guicherit* moet Brigade Kommandant, en de Kolonel *de Groot* Provinciaal Kommandant geworden zijn. Voorts is de Lt. Kolonel *Stavenisse de Brauw*, commanderende de 4de Afdeeling Infanterie, tot Kolonel bevorderd. Dit is insgelijks het geval met den Lt. Kolonel *van Murat*, van het voormalig Regiment Zwitsers, No. 29, die als Kolonel bij de 2de Afdeeling is geplaatst. De Majoor *Anthing* en *Colson* worden tot Luitenant Kolonels, de Kapiteins

Mense en *Tegelaar* tot Majoor bevorderd zijn. Wij wachten de verdere en meer omstandige berichtening van deze toeloopeige be-

volgens sommige dagbladen, zou de graaf *de Celles* uitgezonden hebben, om tot Gouverneur der Provincie Antwerpen te worden benoemd. Wij hechten aan dit gerucht geen het minste geloof, omdat wij ons niet kunnen overtuigen, dat, na al hetgeen sedert de jongste opening der Staten-Generaal, en vroeger, is voorgevallen, de Koning dezen man op nieuw met zijn vertrouwen zou kunnen verwaardigen. Zoo de Regering de zoodanigen uit hunne betrekkingen ontslaat, die getoond hebben het grondwettig stelsel, zoo als dit door haar wordt opgevat, niet te zijn toegedaan, zal zij voorwaar geene betrekkingen opdragen aan hen, die dat stelsel met geen minderen ijver hebben aangevallen. Zij bedenke, dat, althans onder hare ambtenaren, voor een groot gedeelte, hare zwakheid gelegen is, naarmate zij meer of minder voorzigtig daarbij te werk gaat. De benoeming van den heer *de Celles*, zou bij velen eenen hoogst onaangenamen indruk te weeg brengen. Vooral in de Noordelijke Provinciën heeft men het met lede oogen aangezien, dat mannen, zoo als *de Celles* en *de Stassart*, tot de vertegenwoordiging des volks geroepen wierden. Voorzeker, zoo er van grieven moet gesproken worden, was dat geene der minsten te achten, dat men in de zuidelijke gewesten van zich heeft kunnen verkrijgen, deze lieden te kiezen, die in het noordelijk gedeelte des Rijks, nog gehaat zijn, en die evenwel dat zelfde deel konden gerekend worden te vertegenwoordigen. Met geen minder leed gevoel heeft men vervolgens ontwaard, hoe de eerstgenoemde de Koninklijke gunst scheen te hebben verworven. Men voorspelde zich daarbij hetgeen later is gebeurd. Maar hoe, nu de man naauwelijks heeft opgehouden, een daggeld van f 125 te trekken, zou op nieuw eene rijke bron van inkomsten en aanzien voor hem worden geopend? Nog eens: Wij kunnen dit niet gelooven. Men zal niet weder bederven, hetgeen naauwelijks is goedge maakt.

— Eenige dagbladen hebben gemeld en wij hebben, echter op eene twijfelachtige wijze, in ons vorig nummer herhaald, dat de koningin-moeder van Portugal zonder het gebruik der heilighen overleden zou zijn. De ridder *d'Anduaga*, envoyé ordinaire en gevolmagtigd minister des konings van Spanje bij ons Hof, spreekt in een aan *de Gazette des Pays-Bas* gezonden artikel, dat gerucht tegen en heeft tevens eene vertaling van een officieel artikel uit de Madridsche Courant van den 16den dezer aan gezegd dagblad gezonden, hetwelk dan ook in hetzelfde is geplaatst en waaruit blijkt, dat H. M. eerstelijk in den kersnacht, in een afzonderlijk oratorie, de kerkgeregten heeft ontvangen; dat vervolgens, op den 4den, des avonds ten half acht ure, het avondmaal en laatste oliesel aan H. M. is toegediend geworden, en eindelijk, dat zij, een kwartiers uurs vóór haren dood, de kerkgeregten met de beaardij- katijkste bewijzen der grootste berusting in den goddelijken wil en daarop de absolutie van den legaat van Z. Heil. en van den kardinaal-patriarch ontvangen heeft.

Hoogstdezelve is, op den 10den Januarij, met de grootste pracht begraven. De voornaamste artikelen van haar testament zijn de volgende: 1°. Alle hare juweelen worden gelijkelijk tusschen hare zonen en dochters verdeeld; 2°. Het derde gedeelte van haar huwelijks-goed zal tusschen hare dienstboden van beide kunne verdeeld worden; 3°. Haar zoon dom *Miguel* bekomt het kasteel *Ramalhao* als legaat; 4°. Het kasteel *das Quadras* wordt aan geestelijke zusters gelegateerd, ten einde een klooster daarvan te vormen; zijnde de inkomsten der landerijen van het kasteel en andere legaten tot onderstaand van dat gesticht bestemd; 5°. In gezegd kasteel zal eene grafmonument gebouwd worden, waarin de overledene zal worden begraven, zullende intusschen haar lijk te *Citra*, in de parochie-kerk van Sint-Petrus, worden bijgezet.

— Wij lezen in de *Gazette des Pays-Bas* het volgende:

» De dagbladen raffen de ministers niet meer aan; zij willen allen twiſſe wegens hunne oogmerken uit den weg ruimen. Zij tasten de regten van het regerend huis aan, trachten den glans daarvan te verduisteren en den eerbied te verminderen, welke de naam van Nassau den volke inboezemt. Waar willen zij heen? vraagt men zich zelve niet zonder huivering — Nergens; maar zij willen genootſchap maken, om klanten te lokken. Dat is het eenige gevolg, dat zij daarvan kunnen hopen en dat alleen hunne eierzucht waardig is. Voor het overige zou men zeggen, dat zij den grondslag van eene der pyramiden met hunne nagels krabden, ten einde te trachten, dezelve omverre te werpen.

Wij hadden wel gewenscht, dat het half officieel brusselsch blad het bij de vergelijking van het krabben aan den grondslag der pyramide gelaten en zich niet verwaardigd had, den *Courier des Pays-Bas*, want deze is het al wederom, die, in eene reeks van artikelen, het regt van het regerend huis op den troon der Nederlanden aangevoerd heeft, — in lange artikelen te worden. Daar zijn zekere ledere punten, waarover niet alleen niet geradentwist mag worden, maar die men zelfs uit naauwgezetheid behoort te raken. Wij bepalen ons tot het bekende begin der *Henriade* in deze zaak toepasselijk te maken:

Je chante ce Heros qui regna sur la France,
Tant par droit de conquête que par droit de naissance.

En zullen vanden voortgaan met de loges van dat blad, voor zoo veel ons is, aan den dag te brengen. Zoo, bij voorbeeld, vinden wij, in een der vorige nummers van hetzelfde, een uit andere dagbladen overgenomen bericht, wegens het oprigten van eene militaire school te Mont-Video, door zekeren heer *Adriaan Hendrik Myrman*, blijkbaar van eene zeer bekende Noord-Nederlandsche familie, en ook, door de dagbladen, welke dat bericht aanbragten, als Hollander opgegeven. De *Courier* maakt er echter, om ligt te rieden, melding, *flink van Belge* van.

— De algemeene collecte voor de armen en behoeftigen der onverzekerde gezindheden te Middelburg heeft de som van ƒ 3372, 47 c. opgebracht. Deze opbrengst mag, in eene stad van die grootte en bevolking, als zeer aanzienlijk worden beschouwd, wanneer men, gelijk de *Courant* dier stad aanmerkt, in het oog houdt, dat er buiten de ƒ 4000 gilden, ingeschreven voor de uitdeeling van vreedzame soep aan minvermogenen gedurende dezen winter, een byzondere gift, nog eene som van ongeveer ƒ 2500 ten behoeve van de armen dier stad is verstrekt.

— *Angsburg* is onlangs eene dame van 37 jaren overleden, die hoezeer slechts eenmaal gehuwd geweest zijnde, een nageslacht van 139 personen heeft gehad, waarvan er nog 79 in leven zijn; zij heeft 16 kinderen, 75 kleinkinderen en 48 achterkleinkinderen gehad.

— De *Nationaal* vraagt hoe het komt, dat het grootste gedeelte der leden van het *Corps-diplomatique*, terwijl onze monarchie in *Stavenshage* resideert, Brussel blijft bewonen. Hij neemt de vrijheid, in het voorbijgaan op te merken, dat eene dergelijke wijze van handelen hem niet bekeerd voorkomt, en dat, zoo de bloet der beleefdheid niet bij de diplomatie te vinden is, men die te vergeefs elders zal zoeken.

— Het genootſchap *Concordia* te Brussel heeft Z. K. H. den prins van Oranje verzocht, Z. K. H. deszelfs oudsten zoon te verzoeken, om den titel van hohorair lid, welke het genootſchap danzelven heeft opgedragen, aan te nemen.

— In the *Falmouth-Packet* wordt het volgende gevonden: » De volgende dandzoek is ons uit zulk eene goede bron medegedeeld, dat wij, hoe gelukkig dezelve ook is, er niet aan mogen twifelen: een roep van 22 Italiaansche zangers en zangeressen, die zich, vóór hun vertrek, op een portugeesch schip, naar Oporto begaven, zijn door een storm ofk vermeerderd, gelijk mede twee portugeesche regters, die de passagiers mede voeten. De moordenaars zijn gevat en hebben reeds hunne misdadig bekend.

— Een jong geneesheer, met name *Brière de Boismon*, welke tegenwoordig eene reis naar bevestiging der wetenschappelijke door Italië doet, heeft bevonden, dat te Genua, alwaar, nog kort geleden, 20000 leden aan de kindermisde gestorven zijn, niet een kind overleeden is.

— De Engelsche knopen van den 29sten Januarij behelzen bevestiging van de wetten, volgens welke de begraafplaats der koninginnemogeder, welke veel argens niet gevegen, de koninginnemogeder, vanorde waren, daarbij toe, toe gegeven. De knopen, welke van den 29sten des morgens op de begraafplaats gegeven zijn, uit het strengs

gelijde, den geheelen dag zonder eten en drinken gelaten, zoo allen luide tegen dom *Miguel* moren, en zelfs vele soldaten kunnen post verlieten.

De Parijsche berichten van den 30sten hebben niets van het eerste aanbelling aangebragt.

Mengelingen.

KORT LEVENSBERIGT VAN JONKHEER DE BOULA.

Zod' wij wel onderrigt zijn, ontving de Jonker, wiens naam aan het hoofd dezes vermeld staat, het levenslicht aan de schoone boorden van de Maas. De goede natuur had hem niet karig bekeerd, en vóórdat hij longen lieten niets te wenschen over. Nog aan de borst zijner voedster liggende, gaf hij blyken, dat niemand het hem in te schuiven af kon winnen, en deze aanleg is, volgens gelatenheid, gans, heerlijk in hem ontwikkeld. Even zoo moet hij reeds vroeg de neiging hebben gehad, welke nademaal eene tweede natuur bij hem geworden is, die namelijk van altijd anders te willen dan elk ander mensch. Al had ook de knaap hongert, hij weigerde de borst van de voedster af te laten door zijne minne wenst aangeboden; doch, maakte dat goede mensch haar jakje weder dicht, dan was het niet den schreeuwenden jongen, als of de droomd in eigen persoon los gebroken was.

Dat er niet zulk een knaap wist te stellen, die hem niet te grijpen. Hij leerde echter goed te weten, dat hij een eer gezeed en groeide, gelijk men dat op zijn hollandsch uitdrukt, *niks uit de kluiten*. Men was het nog niet eens wat van hem te maken, toen eene toevallige omstandigheid zijne eigene lens bepaald. Hij las druk, meest fransche boeken, en ziet! daar komt het leven van Napoleon Bonaparte enzen Jonker in handen. Zucht naar grootheid en de begeerte der Babelsche torenbouwers zaten reeds vroeg in onzen held; en toen hij wist, dat er een keizer in de wereld bestond, die begonnen was met de wereld te bouwen, had de jongen de begeene andere wenschen, dan vóórdat hij in de wereld te verlieten, en de eerste stap om beroemd te worden.

— Nog voor dat de maand April van den jaren 1800 was, trad de twintigjarige Jonker als onder-luitenant der leue ten toonele. Het bleef echter niet lang, of de Napoleonische droomen des jonkers vóórhanden, en weldra zag hij, dat niet alleen luitenant-Generaal, maar ook Keizers kanden worden. Hij berekende, dat hij nog eene kleine schatting niet nodig zou hebben, om het ten hoogste tot kapitein te worden te pitein, . . . voor iemand, die, op zijn minst, . . . den! bah! Er moest dus wat anders op bedacht worden, om tooning in de wereld te maken; maar wat? Het middel moest eene zekere toekomst voorspellen en niet te moeilijk zijn. Een zwaar problema; maar onze Jonker, die wat wiskunde verstand, liet zich niet afschrikken en vond de oplossing: ware het al niet een beroemd te worden, dan toch om zich een naam te maken.

Aan dezelfde oevers van de Maas, waar de jeugd onzes jonkers ontloek, leefde eene zestienjarige daerne, lief, schoon en . . . Dit laatste *adjectivum* deed alles af, en konnen, welke . . . was deze jonge dochter de verlatte van onzen jonker, die nauwelijks gezeed te worden, dan de . . . hanger werd. . . den Koning zijn ongeluk als . . . Hoog Welgeboren van de list, den . . . geschapt . . .

Dadelijk na de voltrekking van zijn huwelijk begon onze jonker aan zijn groot ontwerp. Hij deed zijn best, eenige kennis van het laad, de provinciën, de administratie enz. te verkrijgen, of, in de taal der diplomatie; *il travaillait dans les bureaux*. Dit was echter niet genoeg; hij deed ook redevoeringen in . . . en had daarbij altijd de grondwet . . . noemde, *le pacte of charte*) in de hand, althans . . . digen nu al zoo zo; maar de groote hoop, die . . . » ware vaderlander, een patriot, dat is, eene knopen, die . . . » cijs lijkt.

Eens hield de jonker eene trachtte redevoering over de *heer-schedels*, en bewees dat dezelve het *regt* der Nederlanders burgers. Zoo iets verhevens en constitutioneels hadden de Maaslanders nog nimmer gehoord, en terwijl een daverend hooft de onderscheidene, ten bewijze vertoende schedels, op . . . jonker deed schanden besloegen een schedel, . . . wilsch . . . als in dien van den geëerden . . . stellen, om deszelfs staatkundige knobbels, hulten, en . . . de geheele wereld te doen bewonderen.

De verdere levensloop van den jonker was eene overwinning, uit zoo als hij-zelf het bedrieg uitdrukte, *un, een, grades*. De sch-

